



# Nowy wósadnik

Serbske cerkwine powěsći za łužyske wósady

*Wendisches Kirchenblatt*

apryl 2025



*Cerkwja w Ptačecach*



### Krystof Rummel

**W**er von Ihnen hat schon einmal durch ein Schlüsseloch geschaut? Als Kind, weil vorfristig ein kleiner Blick auf die weihnachtlich geschmückte Stube ergattert werden musste? Oder vielleicht als Erwachsener, weil ausgerechnet der Prachtsaal im Schlossmuseum verschlossen war und man wenigstens einen gewissen Eindruck erhaschen wollte? Pure Neugierde! Gegen deren schlechten Ruf ist das nicht die schlechteste Angewohnheit. Menschen ohne Neugierde – sei es auf Wissen, auf Länder oder auf andere Menschen – sind eher langweilig. Sie wirken, obwohl noch lebendig, ein wenig wie tot. Christenmenschen sind per se neugierige Leute. Sie sind neugierig auf Leben. Nur der Atheist gönnt sich an dieser Stelle keine Neugierde. Er gestattet sich nur, den kleinen Ausschnitt des hier gelebten Lebens zu betrachten. Eisern hält er sich an das Gebot, nicht durchs Schlüsseloch des Lebens zu schauen.

Wer durchs Schlüsseloch geschaut hat, erinnert sich vielleicht auch noch an die besondere Perspektive. Durch das enge Loch wirkt die Welt jenseits dieser kleinen dunklen Sichtstrecke besonders farbig und groß. Ostern ist für uns als Lebende solch ein spannendes Schlüsseloch. Noch stehen wir selbst diesseits einer Mauer. Aber die Neugierde nach dem Leben lässt uns hindurchschauen. Was wir jenseits dieser Mauer sehen, ist nicht Nichts, sondern im Gegenteil ganz viel Leben. Gott erlaubt uns den Blick in seine Privatsphäre. Was wir sehen, ist seine große Liebe zu uns Menschen.

Wenn ich die vier Osterberichte hintereinander lese, dann finde ich ein ganz schönes Durcheinander. Wir brauchen uns nicht zu wundern: Die Sache war auch für die Jünger und die Frauen aus Jesu Umkreis unerhört – ja verrückt. In

der Aufregung der ersten Stunden und Tage hatte jeder einen anderen Blick auf die Ereignisse. In ihrer Erinnerung haben sie diese Stunden im Detail also recht unterschiedlich wiedergegeben. Im Grundsatz aber ist der Blick durch die Bresche des Todes hindurch bei allen derselbe. In der Hauptsache sind sie sich einig – vollkommen einig – über das, was sie erlebt und gesehen hatten: „*Ein Spott aus dem Tod ist worden. Halleluja.*“ – So hat Martin Luther es dann später in seinem Osterlied auf den Punkt gebracht.

Tot ist nicht tot! Bei Jesus folgt etwas auf den leiblichen Tod. Sichtbar und spürbar ist Jesus als Person weiter da. Modelle, mit denen sie das, was sie erfahren hatten, im materiellen Sinn erklären könnten, haben die Evangelisten nicht. Keiner der vier Evangelien versucht dies überhaupt erst. Das journalistische Interesse daran, wie sich das genau ereignet hat, wäre damals gewiss nicht geringer gewesen. Die Versuchung, einen Bericht darüber zu erfinden, war mit Sicherheit groß. Dass keiner der Evangelisten dieser Versuchung erlegen ist, zeigt, wie klar ihnen von vorn herein war: Hier ist etwas passiert, was alle irdischen Bilder sprengt.

Jesus zeigt sich zu Ostern als „Erster“ einer neuen Schöpfung Gottes – so formuliert es die Bibel. Das ist ein wenig wie beim Grammatiklernen. Jeder, der eine Sprache lernt, wird angehalten, ein Wort durch alle Fälle und Personen zu deklinieren oder zu konjugieren. Gott hat an Jesus das Leben durchdekliniert – als Deklinationsbeispiel für alle Zeiten. „*Christus von den Toten auf-erweckt, stirbt hinfort nicht*“ – schreibt der Apostel Paulus später und ringt in allen seinen Briefen wieder und wieder darum, das, was eigentlich nicht gesagt oder abgebildet werden kann,



Krystof Rummel jo faraŕ w Hodźiju a serbski superintendent Lutherskeje ewangelskeje cerkwje w Sakskej.

doch in die Bildlichkeit unserer Sprache zu bringen. So spricht er von Verwandlung oder dass wir vom Leben überkleidet oder in neues Leben umstrukturiert werden.

Die Frauen damals suchten zunächst nicht nach Leben, sondern nach einem Toten, den sie verehren wollten. Um so erstaunlicher ist deshalb, dass von einer Verehrung oder Pflege des Grabes Jesu in alter christlicher Zeit nirgends die Rede ist. Die ersten Zeugen brauchten sich um kein Grab zu kümmern. Denn sie suchten darin nichts mehr. „Was sucht ihr den Lebendigen bei den Toten?“ – So fragt ein Engel nach den Berichten die drei Frauen. Das ist es, was sie auf die Spur bringt, bis sie Jesus selbst gegenüberstehen, bis er ihnen begegnet. Erst das bringt die Freude, erst das bringt den großen Umsturz im Leben der Frauen, wie wenig später auch der Jünger. Das ist auch die Stelle, wo ich mit ins Spiel komme. Dass ich Jesus Christus begegne, darauf kommt es an. Was ginge es mich an, dass vor 2000 Jahren einigen ihr soeben verstorbener Freund begegnete. Das besondere ist: Er

will und kann auch mir begegnen. Er tut dies, wann immer ich sein Evangelium höre und sooft ich das Heilige Abendmahl schmecke.

Gott hat das Leben, wie er es sich für seine Geschöpfe vorstellt, einmal an Jesus durchdekliniert. Er hat es nicht getan, damit wir nur staunend davorstehen, sondern weil er es auch an Ihnen und mir so durchdeklinieren will. Der 1. Fall ist geklärt bei Ihnen: Sie sind geboren. Sie leben. Sie

sind ein wunderbares Geschöpf aus dem Reichtum der Ideen Gottes. Bei den meisten ist auch der 2. Fall bereits festgemacht: Sie sind wiedergeboren durch das Wasser der Taufe. Sie haben das bei der Konfirmation selbst bestätigt und dürfen sich als Christen in dieser Welt bewähren und Jesus Raum in Ihren Herzen geben. Den dritten Deklinationsfall des Lebens haben Sie noch vor sich. Aber Sie wissen, wie er aussieht. An Jesus haben Sie gesehen, was er bewirkt und wo er hinführt. Er führt in den unendlichen Reichtum, in die wunderbare Größe des Lebens in der Wirklichkeit und Gegenwart des lebendigen Gottes. Halleluja!

Von Herzen wünsche ich Ihnen allen ein gesegnetes Osterfest.

Ihr Sorbischer Superintendent  
Christoph Rummel

## 79. Serbski ewangelski cerkwiny žen

### Mato Krygař

**L**ětosny 79. Serbski ewangelski cerkwiny žen se wótmějo w Husce | Gaußig pla Budyšina. Cerkwiny žen se wótwórijó sobotu, 17. maja 2025, ½ 4



w awli Ewangelskego gymnazija z pšednoskom dr. Roberta Lorenca w nimskej rěcy wó jogo pšeložonej a pšezěłanej statistice Łužyskich Serbow Arnošta Muki póšěgujucy na Hušćańsku wósa-  
du.

Pšedsedař SET Mato Krygař

Swětosna namša nježelu, 18. maja 2025, se zachopijo w Hušćańskej cerkwi zeger 10. Namša se rownocasnje teke w rozgłosu pla MDR wuscěla. Swóju premjeru dožywijo pši

tom serbski žišećy projektowy chor. Žišeća namša se wótmějo w serbskej a nimskej rěcy. Prjatkowanje bužo teke w nimskem pšeložku pšedlažaš.

Pó zgromadnem wobježe w gymnaziju a dalšnem programowem dypku ze spiwanim ludowych spiwow a krotkich pšednoskow se zachopijo zeger ½ 3 koncert z chorom Serbskego gymnaziuma w cerkwi. Wšykne zajmce a gósci su na wšykne zarědowanja cerkwinego dnja wušobnje witane.

Wušobnje pšepšosyo Serbske ewangelske towaristwo (SET)

wobraz: T. Malinkowa



# SERBSKÍ · CZYRKWÍNSKÍ · DŽEŃ



## Za tebje Bóžu gnadu

---

Za tebje Bóžu gnadu, až wón jo śi blisko a śi móc.  
Žycym śi dobru radu, z Bogom dejš byś żywy žeń a noc.  
Lubosć a pokoj, a skobodnosć we wšom, což ty coš,  
až bužoš we šstormje wěsty a we měrje, zož ty zoš.  
Za tebje toś tu gnadu.

Za tebje Bóžu gnadu, Wóšca, Syna, swěteg Ducha schow,  
wěru ako wogeń, ak grějo a njepali do wócow.  
Nažegu žycym. Luže, ak śi wjedu do daliny,  
pśijašelow wěrných, a dobrotu, ak trjefi do duše.  
Za tebje toś tu gnadu.

Bog žognuj śi a zwarnuj śi, a napoľni śi ze swětłom.  
Bog žognuj śi!  
Zwigaj se a njebój se, żywy sy pśed jogo woblicom.  
Bog žognuj śi!

Za tebje Bóžu gnadu, daj rozkwitaš, což ty zacujoš.  
Te wěcy, ak śi laže, rownož raz dobyš, raz zejgrajoš.  
Ži nowe drogi. Wopytuj je pśecej znowa zas.  
Pódwóliś se njedaj, zmužnje cyń, což sy cował raz.  
Za tebje toś tu gnadu.

Pśed wócyrna ruka casy njejo wižeś w carnej śmě,  
a jano se nažejamy, někak šěžku štundu pšeżywiś.  
Gaž tek noc se pśikšadnjo,  
našo swětło njezgasnjo.

nimski tekst „Gott segne dich“ a muzika: Martin, Jennifer Pepper, © 2011 mc-peppersongs  
pśełožk Hartmut S. Leipner 2024



## List pósoła Pawoła Serbskej wósaže

**Wót: paulus.ephesus@posteo.eu**

Pawoł, ten popajžony Jezusa Kristusa, na wšykných wót Boga lubowanych Serbskeje wósady we Łužycy: Gnada buž z Wami a měř wót Boga, našogo Wóšca, a togo Kněza Jezom Kristusa!

Bog, kótaremuž ja služym w jogo duchu na dobru powěsc jogo Syna, jo mój znank, až njepšestawajucy na Was spominam. Pšecej pšosym w swójom módlenjju, lěc se raz kšěto pšigóžiš pšez Bóžu wólu, aby ja k Wam pšišel. Słyšym wót pšawdosćiweje lubosći a wěry, kótaruž Wy mašo ku Knězozju Jezusu. Mam wjele wjasela a trošta nad Wašezju dowěru.

Pišom Wam z Hefezusa, zož som rowno dejat pó cłowjecnu wójowaš ako ze žiwymi zwěrjetami. Njok Wam teke zamjelcaš, lube bratši, swóju tešnosć, kótaruž jo se do togo stanula w Syriskej, až som był wobšěžkany wušej swójeje mócy, tak až som ceło na žywjenju cwiblował. Jo, som se južo myslil, až som zasuzony k smjerši; to togodla jo se stało, aby my sami sebje njedowěrili, ale Bogu, kótaryž wumarłe k žywjenju zbužijo. Bog jo mě z teje wjelikeje nuze wumógl. Som dobreje nažeje, až wón teke dalej nas wumóžyjo. Teke Wy bužošo pomogaš ze swójim módlenim za ten dany Bóžy dar, kótaryž se stanjo pšez naš žěk. Co ga mě pomoga mójo žywjenje, gaž wumarliki górzej njestanu? Něnto sejžim how popajžony z drugimi wuběgańcami a njamóžom dalej do Europy drogowaš. Njepušćiju nas nutš do europs-



keje twardnice, smy how zažaržane. Žiwam se wjelgin, až situacija njejo lěpša nježli pšed 2000 lětami. Sejžimy how južo wušej lěta. Wjele su pšišli k wěry na Jezusa Kristusa. Su dali se dupiš a pšiwzeli swětego Ducha. Weto maju hyšći wjele pšašanow. Wótergi som njesćerpny. Cu dalej šěgnuš a wšuži pó cełem swěše wulicowaš wót Jezusa. Kak wuglěda pšawe kšescijańske žywjenje? Co matej na se Bóže blido a dar swětego Ducha? Weto mě njewóstanjo nic wušej, nježli Wam pisaš. Ale njewěřšo mě, ale Bogozju. Njok Was wobgroniš. Słowo wót kšice njamóžo kuždy wěriš. Wjele gronje: Bog jo wšogomócnny, kak pšizo, až Jezus jo wumrěł na kšicy? Jezus jo wumrěł, aby my se mókali wujadnaš z Bogom. Ako my žywe smy, prjatkujomy, bjatujomy, namšu žaržymy, pšecej zo wó dowěru k Bogozju. Abo ako som raz napisal Korintarjam: Gaby z cłowjecnymi a z janželskimi jězykami powědał a lubosći njeměł, by był šćerkajuca tšubała a zogolecy zwónašk. A gaby mógał zwěščelowaš a wě-

žeť wšykne pótajmności a měť wšykne wuznaša a gaby měť wšyknu wěru, tak aby mógať góry pśesajzowaś, a njeby měť pak lubości, ga njeby ja był nic. Tak to dej byś.

List na Was pócělom na zwuconu wašnju, dokulaž njelubujom Wašu modernu techniku. Wjele jo se pisało, cogodla som hyšći pěšy ducy a njewużywam komunikaciju wót nazdala. Špekulěrowanje wó mójom żywjennju jo njeknicomne pšebrojenje casa. Weto pódajom górzejce swóju mejlkowu adresu, na kótaruž móžośo mě wótegroniś. Pócělom Tima, našogo młodego služabnika Jezom Kristusa, do srzejźneje Europy. Tim jo kmótsík mójogo wěrnego bratša Timotejusa a jo nazgónjony we wizitacijach wšakich wó-

sadow ako wukubłany superwizor. Mě se zda, až Tim jo na swójich drogowanjach derje nawuknuł Wašu lubosnu słowjańsku rěc.

Bratš Sostenes mě wjeliki part tego lista napišo. Som jomu žěkowny. Ja sam by mógať jano z wjelikimi, krekulatymi pismikami pisaś, což njeby Wam se spódobało. A wušej tego mě pomaga formulěrowaś. Ako južo wěśco, njok se wjelicaś a gjarziś. Swóju słušnosť njespołnijo ten, kenž co wjeliki byś, ale ten, kenž co drugim służyś. Brilantne sady mě cesto brachuju, mója argumentacija jo bejnje wušparna a wóstudna, až młogi jo wusnuł, ako som prjatkował. Gaž chwatamej, móžo Tim wójtjěś z tymi pšekupcami jantarja, kenž se póraju na Jutšne mórjo.





Z tym listom som pla Was. Jo nam k wěsći pšíšło, až we Wašych serbskich stronach jo wěrna kšesćijańska zgro- madnosć. Rowno ako Žy- dam bywam Žyd, som teke Serb, aby ja Was mógl dobydnuš. Cu tomu serbskemu ludoju, kenž mój lud njeběšo, mój wěrný lud groniš. Togodla njepestanjom za Was k Bogoju se módliš a pšosýš, aby napoňjone byli z wuznašim jogo wóle we wšyknej mudrosći a duchnem rozměšu.

Take a wšake som słyšať wó wuspěchach Serbskeje wósady w nowšem casu. Derje to wuglěda na pergamenše - ale co jo z wutšobami? Staraš se wó dušu cłowjeka njewobstoj jano w tom, wizeš jogo bědu, ale pšedewšym wizeš jogo móžnosći, jogo dro- gu z bědy. Staraš se wó dušu nje Groni, wu- pominanja pónižýš abo někogo lutowaš. To Groni, na wuskoboženje musymy jomu něco pšíšpiš. Z wuskoboženim zwisujo wuspěch. Wšykne wěcy su wěrjecemu móžne. Žycym sebje takich luži, kenž na mnjo glědaju a Gronje: My to zwónožijomy! Wachujšo, stań- šo we wěrje a cyńšo a bužćo mócne. Wěra na Kristusa wubužijo, až wón jo žywy w našej wutšobje ako dopoľna Bóža lubosć.

Lube bratši, wjaselšo se, bužćo dopoňjone, troštujšo se, bužćo jadnakeje mysli, mějšo měř. Tu sadu móžošo na wšaku wašnju roz- měš: ako pšijazny pókiw abo ako mudros-

townanje. Za jadnogo jo sada pšíšpiše. Drugi jo skerjej spokojom, až skóncnje něchten z kšutym słowom powěda. Tšeši pak měni, až tak jadnorje ze žaržanim měra njejo, gaž su wažne konflikty zajmow. Wjaselšo se! - No jo, njamóžom Wam to pšíkazaš. K nuzy móžošo se smjejkotaš, gaž sćo nuzkane, ale nutši- kowna radosć to njejo. Napominanje se wja- seliš a wjasoťe byš ředko dopomožo k wjaselenju. Ale dalej: Jadnakeje mysli byš. Jo to realistiske? Byš se wobjadne, byš jad- neje mysli, kšěš to samske? To jo móžne w maľem krejzu - wótergi. Ale nic pšecej móžomy jadnakego měnjenja byš. Kak to dej funkcioněrowaš w ceľej wósaže? Měř žaržaš. To jo drje to nejwažnejše. Gaž nam se to ra- žijo, pótom wšykno druge z toho slědujo. Dopoľna zjadnosć - kak móžo se to pak doj- špiš? Pódlá Boga jo to móžne, ale pódlá cłowjekow? Gaž glědamy do swěta, do poli- tiki, do swójžbow abo do wósadow, wižimy, až z měrom jo to zazdašim bejnje šěžke, ako w maľem, tak teke we wjelikem. Mjazy wšyk- nymi tymi sadami ga měnim něco drugego: Chopšo hyšći raz znowa, dajšo se skobožiš! Zgnujšo se, znowa! Dostawamy taku šansu wót Boga na nowy zachopjeňk žeňk wóte dnja z kuždym zajtšom. Měř, wjasele, jada- nosć - napóslědku to pšepominanje abo wo- buza njejo. Rozsužece jo, až Bog lubosći bu- žo z nami. Ale płaši to jano, gaž póslušnje smy? Jo Bog jano pla nas, gaž smy wjasoťe, jadnotne a měrne? Abo nawopak? Jo Bog z nami, dla toho až co a musy nam pomogaš,



aby wjasołe, jednotne a měrne byli? Co psízo ako předne? Jadnakosć abo Bog? Njejo Bog zachopjeńk wót wšyknogo? Ten tšojny a jadny Bog ze wšyknymi swójimi fasetami da wa wótegrono. Wót njogo wšo psízo. Gaž psípóznajomy psíbytnosć a prioritu Boga Wósca, ze žognowanim swětego Ducha, pótom móžomy žywjenje zwónožeš. Gaž wšyknano wujžo wót Bóžeje lubosći, móžomy teke my lubowaš. Jezus Kristus jo za nas šerpjeł a wumrěł, nic ako Bog, ale ako cłowjek. Gaž wusměrijomy našo zgromaženstwo na lubosć Jezusa, móžomy se wšyknym pomina njam nanejmnjej psíbližowaš. Z Bóžym Duchom njejsmy wěcej zešěsnjone, ale móžomy dožywiš lichotu a wobjadnosć. Chtož to jo wuznał, njemusy daniž jadnu minutu cakaš, aby swět pšeměnił.

Słuchaj, ty serbska wjas, ty město a kraj! Słuchaj, ty luba Serbska wósada! Wócyń, wót wór twóju wutšobu našyrok a chowaj Bože słowo, aby twójo žywjenje derje wjadło a te bje psínjasto trošt, móc a pomoc! Bog powěda k te bje, buž jomu zwěrna! Bog powěda, wócyń twójej wuшы! Kaž žydojski lud jo był serbski lud pšecej zasej pódtłocowany. Bog jo pak nimjerny zwězk z Israelom góto wał. A Bog wóstanjo swójomu słowuju wěrný. To płaši teke za serbski lud. Jo Bogoj se spódo bało, až serbski lud a serbska rěc žywej wóstanjotej. Waša wěcejrěcnosć jo wjelgin drogotna wěc. Wažym se, až tu łagodnu rěc swójich wóscow cesćišo. Chtož zanicujo

a zajspijo rěc swójich wóscow, kak móžo ten póbóžny byš? Stwórtka kazń nam gro ni, až dejš nana a maš cesćiš. Njeknicomne su take, kenž nic njerože wó derbstwo, což su wót swójich předownikow nadejšli. Wótergi se nam zda, až jano wjelike rěcy ako grichiščina abo łatyńščina maju wuznam. Wjelikosć rěcy se njeměri na libje powědarjow, ale wesrjež wutšoby powědarja. Bog jo Kněz, teke nad rěcami. Jo twórił wšakorake rěcy a rozpłošyl luži do wšych rogow. Zaměšanje rěcow njejo za Boga žeden problem. Pšez swěty Duch pak luži zasej gromadu spóra. Tak to běšo tenraz k swětkam w Jeruzalemje, ako wukniki zachopichu powědaš z drugimi rěcami, za tym ako jim swěty Duch da wugroniš. A tak su słyšali we wšakorakich rěcach wót wjelikich statkow Boga. Wižim to ako zachopjeńk našeje eklezije, našogo zgromaženstwa w Jezom Kristusu, kótaraž wobpsímjejo wšykne rěcy a narody. Waša rěc teke tam za zněwa. Teke „mała“ rěc, taka něžna, fragilna, jo wót Boga dana a jo něco wó wjele wósebnejšego. We Łužycy stojšo něnto na proze wjelikego pšewrošenja, kenž pokažo, lěc Waša serbska rěc pšežywijo abo zajžo. Jo za Was kradu njewěsta situacija, pódobna na situaciju prakšescijańskeje wósady, ako dožywich w Korinše a hynži. Wjele se debatěrujo, kak de jało se póstupowaš. Njeglěda se na Jezusa, sotšy a bratšy wójuju pšešiwu sotšam a bratšam. Na kóncu wóstanjo wjelike



crjopnišćo, na kótaremž lažy to, což wšyknym to nejlubše jo było. Swět pak trjeba nažeju, taki zranjony ako jo. Łdgarje maju to grono a pšipowěžuju swóju gramotu ako wěrnosc. Wy Serby mógali pšikład daš. Pilnje glědajšo na tych, kótarež njezjadnosć a pógóršowanje nagótuju, a wótstupšo wót nich. Stańšo to-godla w tej lichoše, z kótarejuž nas Kristus jo wulichował, a njedajšo se zasej do jabrja słu-žabnosći zatkaš. Žož se kněžytej měr a pokoj, jo južo kusk raja na zemi. To dojspi-jomy jano pšez mjazsobne wó-dawanje.

Bog jo to swójo cynił, něnto Wy sćo na rěže. Šěg do pšichoda južo caka, musyšo ja-no zastupiš.

Wzejšo ten list ako jězdnicku. Njepšestanjom za Was k Bogu se módlíš a pšosyš. Myslišo na to, což stoj w jědrje našeje swěteje zgro-mažiny, nje-glědajucy na wšykne rozestanja a rozdwojenja: Wěra, nažeja a lubosć. Nej-wažnejša jo pak lubosć. Mimo lubosći nje-smy cłowjeske, wšo by nic njebyło. Wša wě-da, wšo dopóznaše a wša móc by byli kni-comne mimo lubosći. To wóstanjo wěrnó na nimjerne casy.

Daš wšykne Waše wěcy w lubosći se stanu. Wuzgóńšo wšykno, to dobre pak wob-chwajšo. Pšosym Was pši Knězu, až ten list dajošo cytaš wšyknym swětym Serbskeje wósady. Póstrowšo wšykných pódla Was we Kristu Jezusu a stojšo kšuse w lubosći Kněza.

Wósobinski póstrow wšak kšěł hyšći z tšěskotateju ruku sam pšipisaš:

### Krotki žywjenoběg Pawoła

ca. 5	★ w Tarsusu ako שׂאוּל, Šawl (Saulus)
33	pšeslědowanje Stefanusa (Pós 7-8)
34	wobrošenje Pawoła
48	koncil pósołow w Jeruzalemje
57	popajžowanje
59	spóranje do Roma, pópajženstwo 60-62
63	Pawoł w Grichiskej a Spaniskej (?)
64	zachopjeńk martraństwa
ca. 67	† wótkatowanje w Romje

Gnada našogo Kněza Jezom Kris-tusa a lubosć Bóža a zgromadnosć swětego Ducha buž z Wami wšyk-nymi. Amen.



4

Ja bech ſcheſchkich Reſchafach | t[y me]  
Loß hüžini | Ja bech Welkich Bromotta[ch] |  
ti me ſaß pohůſchi | a me kzeſzi Poſwigafch  
me Welki dobůtk da | kenž Be neda ſzaro-  
waſch I ak dobůtk tog Swetta |

5

Nitz nitz ſchi neporaſcho | ſtog hüſchego nebia  
ak až me lůbowafcho | a kuždeg greſchnika |  
Weych wellikich Plogach | a ſcheſchkei  
tůžizi | kenž teſch take we Blowach |  
ſgroniſch namožo nitz |

6

To Piſch Be dohůtſchobi | ti  
ſtůžona hůppa | P[ſi twoiei]  
Welkei bolli | [tůžytz] a fort |  
Pſchibera | Wü maſcho  
bůſchzo troſchtne | tů  
Pomotz gor bliſko | kenž  
Chloži waſche důſche | ten  
ſtoi Pſchiwaß jůž |

7

Teſchniſch Be netrebaſcho |  
a ſtaraſch zeñ a notz | Kak  
wü jog ſ[chegnů]ſch  
[z]oſch[zo] Pſches Wa[ſich]  
Růkow [motz] | Won  
Pſchizo a jo kwolli | Jo Půlni  
ſlubofzů zo hůpiſch waſche  
bolli | Kenž jomů Snatte [ſů]

Prědne pśełožki

Gerhardtowych kjarližow su  
byli do serbskeje rěcy. - Wót  
9. do 11.05.2025 se wótmějo  
konferenca wó Paulu  
Gerhardt w Lubinje.

4

*Ich lag in schweren banden | Du kommst und machst  
mich loß | Ich stund in spott und schanden | Du  
kommst und machst mich groß | Und hebst mich hoch  
zu ehren | Und schenckst mir grosses gut | Das sich  
nicht läßt verzeheren | Wie irdisch reichthum thut.*

5

*Nichts | nichts hat dich getrieben Zu mir vom  
himmelszelt | Als das geliebte lieben | Damit du alle  
welt in ihrem tausent plagen | Und grossem  
jammerlast | Die kein mund kan außsagen | So vest  
umbfangen hast.*

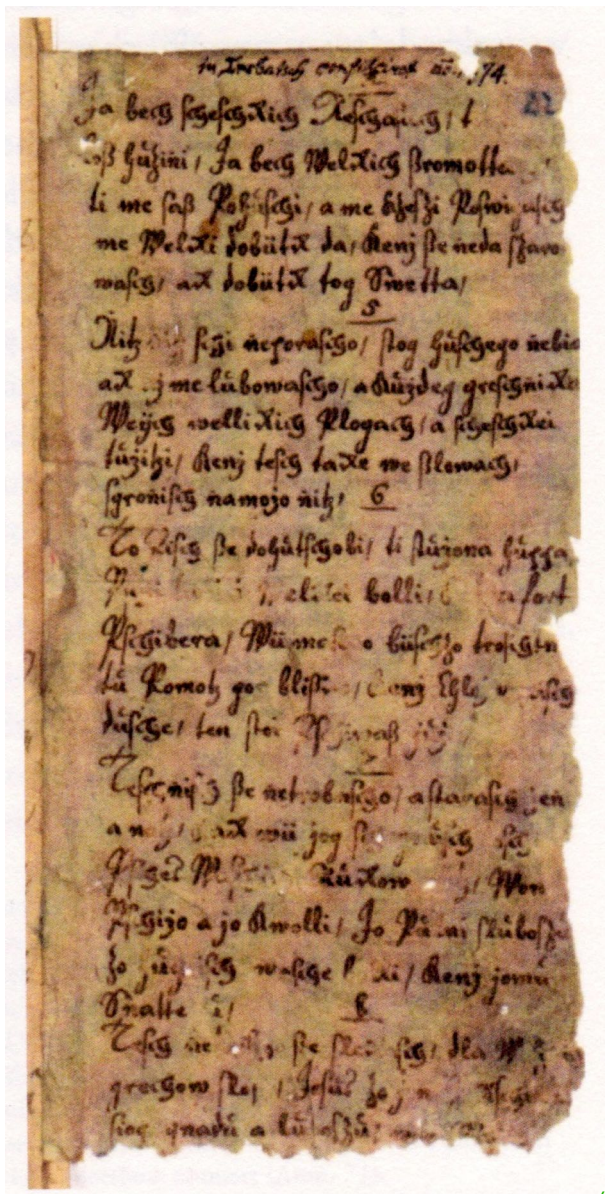
6

*Das schreib dir in dein  
hertze | Du hochbetrubtes  
herr | Bey denen gram und  
schmertze sich häuft je  
mehr und mehr. Seyd  
unverzagt | ihr habet die  
hülfe für der thür | Der  
eure hertzen labet | Und  
tröstet | steht allhier.*

7

*Ihr dürft euch nicht  
bemühen | Noch sorgen tag  
und nacht | Wie ihr ihn  
wollet ziehen Mit eures  
armes macht. Er kömmt |  
er kömmt mit willen | Ist  
voller lieb und lust | All  
angst und noth zu stillen |  
Die ihm an euch bewust.*


PAUL GERHARDT: *Wie soll ich dich  
empfangen.* Nach JOHANN CRÜGER:  
*Praxis pietatis melica*, 1653.

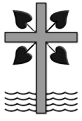


„in Trebatsch confisciret ao [16]74“

## Kontakty



Serbska wósada w Ewangelскеj cerkwi Barlinja–Bramborskeje–šlazyńskeje  
Górneje Łužyce:  [www.serby-ekbo.de](http://www.serby-ekbo.de) <[Serbska.Wosada@posteo.de](mailto:Serbska.Wosada@posteo.de)>




žěłowa kupka Serbska namša na facebooku:

 [www.facebook.com/groups/serbskawosada](https://www.facebook.com/groups/serbskawosada)



Spěchowańske towaristwo za serbsku rěč w cerkwi z. t.

 c/o kupka Serbska namša, Droga Gertraudy 1, D-03046 Chóšebuz

 W.-Rathenauowa droga 16, Chmjelow

bankowy zwisk: Serbske cerkwine towaristwo

žarjawnica Sprjewja–Nysa, IBAN DE21 1805 0000 3302 1228 44, BIC WELADED1CBN

wužywański zaměr: Za Serbsku wósadu

pśedsedař Spěchowańskego towaristwa za serbsku rěč w cerkwi z. t.

dr. habil. Hartmut S. Leipner <[hartmut.leipner@posteo.net](mailto:hartmut.leipner@posteo.net)>  +49 174 6997743

nawjedujuca serbska duchowna Katharina Köhlerowa, farańka w Dešnje

<[ev.pfarramt.dissenspreew@t-online.de](mailto:ev.pfarramt.dissenspreew@t-online.de)>  +49 35606 257

serbska dušepastyřka Jadwiga Malinkowa, farańka w Slěpem

<[jadwiga.mahling@gemeinsam.ekbo.de](mailto:jadwiga.mahling@gemeinsam.ekbo.de)>  +49 35773 998244



Pśiducy Nowy wósadnik wujžo ku gódam 2025.

## Impresum

Nowy wósadnik: Serbske cerkwine powěšći za Łužyske wósady.

numer 26, nalětny/apryl 2025. ISSN: 2367-1971.

**wudawař:** Spěchowańske towaristwo za serbsku rěč w cerkwi z. t.

**techniske pśigótowanje:** Serbske nakładnistwo w Chóšebuzu

**zagronity redaktor:** dr. habil. Hartmut S. Leipner, Pśi Góramšicy 29, D-03042 Chóšebuz

<[hartmut.leipner@posteo.net](mailto:hartmut.leipner@posteo.net)>

Nowy wósadnik wuchada jadnab dwójcy wob lěto.

wobraze: H. S. Leipner, T. Malinkowa, T. Preßler, wikipedia

All rights reserved © **WV** Chóšebuz 2025.